

การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกัน
เชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลเมืองปัตตานี
The Development of Student - Centered Model of Integrative
Participatory Learning Management of All Subject Areas, Tessabal 5
Tessabal Mueang Pattani School, Pattani Province

นันทวรรณ คงสีปาน*¹

Nantawan Kongseeparn*¹

(Received: 2024-07-17; Revised: 2024-08-22 ; Accepted: 2024-08-22)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ 2) ออกแบบและพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ 3) ทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ และ 4) ศึกษาความพึงพอใจและปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครู จำนวน 28 คน และนักเรียน จำนวน 234 คน รวมทั้งสิ้น 262 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบประเมินทักษะ แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครู และการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ทดสอบที่แบบไม่อิสระ และการวิเคราะห์เนื้อหา

¹ รองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลเมืองปัตตานี

¹ Deputy Director of Educational Institutions, Tessabal 5 Tessabal Mueang Pattani School

* Corresponding Author, E-mail : nantawan4281@gmail.com

ผลการวิจัย พบว่า

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ครูมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้

2. การออกแบบและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีชื่อว่า BUKAR Model นำไปดำเนินการพัฒนาครูโดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการและการนิเทศภายใน เพื่อวัดทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ปรากฏว่า มีความเหมาะสมและเป็นไปได้

3. การทดลองใช้รูปแบบ ได้มีการนำรูปแบบการประชุมเชิงปฏิบัติการและการนิเทศภายในไปใช้ในการดำเนินงานให้แก่ครู ครูมีความรู้ ความเข้าใจ ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการ ได้ตั้งผลการทดลองก่อนดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง และหลังการดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุด และผลการเปรียบเทียบการทดลองก่อน - หลังการดำเนินการมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. การศึกษาความพึงพอใจและปรับปรุงแก้ไข ปรากฏว่าครูและนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ, การเรียนรู้แบบร่วมมือ, การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ, กลุ่มสาระการเรียนรู้

Abstract

This research was aimed to 1) study the basic data necessary to develop the student-centered model of integrative participatory learning management of all Subject Areas, Tassabul 5 Tassabul Mueang Pattani School, Pattani Province 2) design and develop the model 3) try out the model in the target group 4) study the satisfaction of users toward the model and improve it to use in real practices. Based on the simple random sampling technique, the chosen groups were 28 teachers and 234 students, a total of 262 people and these were studied with the research instruments of interviewing questionnaire, skill test, satisfaction test and focus group discussion technique. The collected data was analyzed and presented in percentage, mean, standard deviation, statistical outcomes of dependent-t-test and its content analysis.

It was presented as follows

1. All of the teachers sampled from all Subject Areas wanted to develop themselves through this model.
2. The BUKAR Model was constructed and test of its primary feasibility in the practical academic conference and the internal seminar among teachers it was revealed that the model could pass the test.
3. The results were shown, pre-test at medium level, post-test at highest level and the pre-post test results yielded its significant different outcomes at $P \leq 0.01$.
4. Both of the two target groups, teachers and students had their satisfaction at the highest level.

Keywords : Student - centered learning, Cooperative learning, Integrated learning management, Subject areas

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวด 5 หน้าที่ของรัฐ โดยได้กำหนดแนวนโยบายพื้นฐานว่า รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ, 2560) และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ได้กำหนดความมุ่งหมายในการจัดการศึกษา หมวด 1 มาตรา 6 กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และ หมวด 4 กำหนดแนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) ดังนั้น ในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนจะต้องมีการปรับเปลี่ยนบทบาทของตนเองจากการเป็นผู้บรรยายถ่ายทอดความรู้ ผู้ชี้แนะ หรือการสอนที่ครูเป็นศูนย์กลางไปสู่การเป็นผู้ช่วยเหลือ ผู้อำนวยการช่วยความสับสน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ และสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองตามศักยภาพของผู้เรียน

ปัจจัยหลักในการพัฒนาเด็กให้มีคุณภาพตามที่ต้องการได้ คือ ตัวครู ซึ่งมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องเพียง 2 ส่วน คือ คุณภาพของตัวครูเอง และคุณภาพการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครู และลักษณะพื้นฐานของความเป็นครู คือ ต้องมีความรักศรัทธาในอาชีพ เมตตาและเอาใจใส่ลูกศิษย์ เป็นแบบอย่างที่ดีของลูกศิษย์ หมั่นพัฒนาตนเอง เข้ากับผู้ปกครองและชุมชนได้ดี แต่สิ่งสำคัญที่สุดคือ ครูต้องมีความสามารถในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (ต่อยอดความรู้) อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้ความสำคัญกับประโยชน์ที่จะเกิดกับลูกศิษย์เป็นอันดับแรก บนความเชื่อที่ว่า “เด็กทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และสามารถพัฒนาตนเองได้” การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูต้องส่งเสริมให้เด็กสามารถพัฒนาได้ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ดังนั้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูมืออาชีพจึงต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลให้ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง มีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์อย่างยั่งยืน พร้อมทั้งจะเจริญเติบโตท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เป็นที่ยอมรับของสังคมและประเทศชาติในอนาคต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552 : 5)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติเป็นการเรียนรู้ที่อาศัยความเชื่อมโยงความรู้ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ทำให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ใช้ความคิด ประสบการณ์ ความสามารถ และทักษะต่างๆ ในเวลาเดียวกัน ทำให้ได้รับความรู้ ความเข้าใจในลักษณะองค์รวม ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้ง เนื่องจากเป็นการเรียนรู้ที่ใกล้เคียงและสอดคล้องกับชีวิตจริง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการประกอบด้วย การกำหนดเรื่องที่จะสอน การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ การกำหนดเนื้อหาย่อย การวางแผนการสอน การปฏิบัติการสอนและการประเมิน ปรับปรุงและพัฒนา สถานศึกษาต้องพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของบุคคล องค์กร ชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้เข้ามามีส่วนร่วมช่วยเหลือเกื้อกูลในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้และมุ่งประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูซึ่งเป็นผู้สอนจะต้องศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรให้เข้าใจสาระสำคัญการเรียนรู้ เลือกวิธีการที่เหมาะสมและลงมือปฏิบัติให้เกิดผลกับผู้เรียนอย่างจริงจัง และผู้สอนทุกคนจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนบทบาทของตนเองจากการเป็นผู้บอกความรู้ให้จบไปในแต่ละครั้งที่เข้าสอน มาเป็นผู้เอื้ออำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน กล่าวคือเป็นผู้กระตุ้นส่งเสริมสนับสนุนจัดสิ่งเร้าและจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพ ความสามารถ ความถนัด และความสนใจของแต่ละบุคคล การจัดกิจกรรมจึงต้องเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ วิเคราะห์สร้างสรรค์ ศึกษาและค้นคว้า ได้ลงมือปฏิบัติจนเกิดการเรียนรู้และค้นพบความรู้ด้วยตนเองเป็นสาระความรู้ด้วยตนเอง รักการอ่าน รักการเรียนรู้ อันจะนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Long – life Education) และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ (Learning Man) ผู้สอน

จึงต้องสอนวิธีการแสวงหาความรู้ (Learn how to learn) มากกว่าสอนตัวความรู้ สอนการคิดมากกว่าสอนให้ท่องจำ สอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมากกว่าเน้นที่เนื้อหาวิชา

โรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลเมืองปัตตานี สังกัดกองการศึกษา เทศบาลเมืองปัตตานี มีภารกิจในการจัดการเรียนการสอน 2 ระดับคือ ระดับปฐมวัยและระดับประถมศึกษา ในปีการศึกษา 2566 มีครู จำนวน 28 คน ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 1 คน และรองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 1 คน มีนักเรียนทั้งสิ้น 600 คน จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียนปีการศึกษา 2564 - 2565 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับไม่น่าพึงพอใจเกือบทุกวิชา ซึ่งคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้นำผลการประเมินคุณภาพการศึกษาจากการประเมินภายในสถานศึกษา ด้านครูและนักเรียนดังกล่าวมาวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ในที่ประชุมได้ตกลงกันวิเคราะห์หาข้อมูลที่คณะผู้ร่วมศึกษาได้รวบรวมมา เพื่อต้องการวิเคราะห์ SWOT Analysis เพื่อหาจุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weaknesses) โอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) ในการบริหารจัดการงานต่าง ๆ พบว่า มีจุดแข็งอยู่บ้าง แต่ผู้ร่วมศึกษาได้หยิบยกขึ้นมาเฉพาะจุดอ่อนที่ควรพัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ปัญหาด้านการจัดสภาพแวดล้อมในบริเวณโรงเรียนไม่เหมาะสมและไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การเรียนรู้อย่างขาดแหล่งเรียนรู้สำหรับให้เด็กนักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการศึกษาเกือบทุกรายวิชาอยู่ในระดับไม่น่าพึงพอใจ จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบให้นักเรียนท่องจำ โดยยึดครูเป็นสำคัญ ครูขาดการนำเอาสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น คอมพิวเตอร์ ซึ่งทางด้านการประเมินผลนักเรียน ครูยังใช้ข้อสอบแบบปรนัยแบบเลือกตอบเป็นส่วนมาก ไม่ได้ประเมินตามสภาพที่แท้จริงหรือจากผลงานของนักเรียนที่ปฏิบัติในห้องเรียน จึงทำให้นักเรียนส่วนมากเบื่อหน่ายในการเรียนและไม่อยากมาโรงเรียน ทำให้คุณภาพทางการเรียนรู้ของนักเรียนต่ำลง (ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลเมืองปัตตานี ปีการศึกษา 2564 – 2565) ทำให้ผู้วิจัยได้มีความตระหนักดี จึงได้หยิบยกปัญหาเหล่านี้ขึ้นมาเพื่อพิจารณาร่วมกัน เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อไป

ผู้วิจัยซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยจัดกระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ จึงสนใจที่จะพัฒนาการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลเมืองปัตตานี ทั้งนี้จะเป็นการแก้ปัญหาของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการ อีกทั้งจะเป็นการพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจ สามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการและสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 และบรรลุตตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาของโรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลเมืองปัตตานี ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลเมืองปัตตานี
2. เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลเมืองปัตตานี
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลเมืองปัตตานี
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจและปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลเมืองปัตตานี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลเมืองปัตตานี ใช้ระเบียบการวิจัยแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีครูผู้สอนและนักเรียนโรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลเมืองปัตตานี ปีการศึกษา 2566 เป็นหน่วยการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) ซึ่งมีขั้นตอนในการวิจัยตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 628 คน ได้แก่ ครู จำนวน 28 คน และนักเรียน จำนวน 600 คน (ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลเมืองปัตตานี, 2566)

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จำนวน 262 คน ได้แก่ ครู จำนวน 28 คน นักเรียน จำนวน 234 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) (Krejcie and Morgan, 1970)

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research : R₁) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A) :
การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้น
ผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
วิธีดำเนินการ

วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเชิงนโยบายการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 เป้าหมายการพัฒนาครุให้มีความรู้ ความเข้าใจในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนของครูในโรงเรียน เทศบาล ๕ เทศบาลเมืองปัตตานี แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบและทฤษฎี การสร้างความรู้ และศึกษาความต้องการของครูและผู้เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. แบบวิเคราะห์แบบประเมินที่ใช้ศึกษาความต้องการในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลเมืองปัตตานี จำนวน 1 ฉบับ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ศึกษาเอกสารการสร้างแบบวิเคราะห์แบบประเมินที่ใช้ศึกษาความต้องการ สร้างแบบวิเคราะห์เอกสารที่ใช้ศึกษาความต้องการ โดยข้อมูลครอบคลุมเกี่ยวกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ วิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบและทฤษฎีการสร้างความรู้ แล้วนำแบบวิเคราะห์เอกสารที่ใช้ศึกษาความต้องการกลุ่มที่สร้างขึ้นไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา ภาษา วัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้ และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวิเคราะห์เอกสาร (Index of Item Objective Congruence : IOC) แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าระหว่าง .60 - 1.00 และปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับรายละเอียดของคำถามให้มีความชัดเจน สามารถสื่อความได้ง่าย นำแบบวิเคราะห์แบบประเมินที่ใช้ศึกษาความต้องการที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วไปวิเคราะห์เอกสาร

2. แบบสัมภาษณ์ครูเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลเมืองปัตตานี ดำเนินการดังนี้

ศึกษาเอกสารการสร้างแบบสัมภาษณ์ครูเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลเมืองปัตตานี สร้างแบบสัมภาษณ์ครู ในมุมมองปัจจุบัน แล้วนำแบบสัมภาษณ์ครูที่สร้างขึ้น ไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เกี่ยวกับเนื้อหา ภาษา วัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence : IOC) ได้ค่าระหว่าง .60 - 1.00 ทุกข้อ และปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับรายละเอียดของคำถามให้มีความชัดเจน สามารถสื่อความหมายได้ง่าย และนำแบบสัมภาษณ์ครูที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วไปสัมภาษณ์ผู้สอน 28 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development : D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and

Development : D and D) : การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครู

ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

วิธีการดำเนินการ

พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครู และพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์และแบบประเมิน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครู และเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์และแบบประเมินความรู้ ความเข้าใจ ในการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลเมืองปัตตานี

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลเมืองปัตตานี ในการวิจัยครั้งนี้ พัฒนาขึ้นโดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

นำข้อมูลพื้นฐานที่ได้ศึกษาวิเคราะห์ในขั้นตอนที่ 1 มาสังเคราะห์รูปแบบ ระบุเป้าหมาย และผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครู นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่สร้างขึ้นไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) และปรับปรุงแก้ไขรายละเอียดของภาษาเกี่ยวกับหลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน สาระความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน สิ่งส่งเสริมการเรียนรู้ ระบบสังคม หลักการตอบสนองและสิ่งสนับสนุน

2. การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1) แบบประเมิน

แบบประเมินความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ใช้ประเมินหลังการดำเนินการพัฒนาตามกลยุทธ์ในการพัฒนา เป็นแบบประเมินแบบประมาณค่า (Rating Scale)

ศึกษาหลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบและทฤษฎีจุดประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ สร้างแบบประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลเมืองปัตตานี (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) แล้วนำแบบประเมินความรู้ความเข้าใจที่สร้างขึ้นไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ด้านเนื้อหา ภาษา วัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้ และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจการจัดการเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence : IOC) และปรับปรุงเกี่ยวกับข้อคำถามแบบประเมิน ปรับปรุงแก้ไขความบกพร่อง แล้วไปทดลองใช้กับครู (Try out) ในโรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลเมืองปัตตานี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ซึ่งมีบริบทและการจัดการเรียนการสอนที่เหมือนกันและเครือข่ายเดียวกัน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ต่อไป จากนั้นนำคะแนนที่นักเรียนแต่ละคนสอบได้มาวิเคราะห์ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (r) ได้ค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และค่าความยากง่ายของข้อสอบ (P) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 นำไปปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบให้เหมาะสม (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตรของครอนบาค (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) แล้วนำแบบประเมินไปประเมินกับครูก่อนและหลังการดำเนินการพัฒนา จำนวน 28 คน ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบโดยการสนทนากลุ่มที่เป็นครู 5 คน และวิเคราะห์เนื้อหาตามประเด็นการสนทนากลุ่มในด้านการจัดกิจกรรมในการเรียน ได้แก่ 1) รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) สื่อ วัสดุ การจัดกิจกรรม 3) วิทยาการ 4) การปฏิสัมพันธ์และกระบวนการกลุ่ม และ 5) การประยุกต์สู่การปฏิบัติ

2) แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 ประเภท คือ แบบสัมภาษณ์นักเรียน แบบสัมภาษณ์ครู ซึ่งมีวิธีการสร้างดังนี้

ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการพัฒนาครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์จากเอกสารตำราหลายเล่ม แล้วสร้างแบบสัมภาษณ์สำหรับครูเกี่ยวกับแนวทางการสัมภาษณ์ ดังนี้ 1) ได้รับความรู้จากการมอบหมายงานมากนักน้อยเพียงใด 2) ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ 3) ความเหมาะสมในการ

มอบหมายการปฏิบัติหน้าที่ และ 4) ได้รับประโยชน์อย่างไรกับการมอบหมายการปฏิบัติหน้าที่ และสร้างแบบสัมภาษณ์สำหรับผู้เรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนมีประเด็นการสัมภาษณ์ดังนี้ 1) ความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอน 2) ระยะเวลาของการปฏิบัติกิจกรรม 3) ความเหมาะสมของระยะเวลากับการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละขั้นตอน 4) ทักษะที่ผู้เรียนมีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน 5) ปัญหาและอุปสรรคการจัดกิจกรรม และ 6) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากนั้นนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมแล้วปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านได้เสนอแนะ และจัดพิมพ์เครื่องมือฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research : R₂) เป็นการนำไปใช้ (Implementation : I) :

**การทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกัน
เชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้**

ขั้นตอนการดำเนินการพัฒนา

ผู้วิจัยนำรูปแบบการพัฒนาโดยใช้กลยุทธ์การจัดการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้โรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลเมืองปัตตานี แล้วนำแบบประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของครู ให้ครูทำแบบประเมินก่อนและหลังการดำเนินการพัฒนาโดยใช้ “BUKAR Model” เป็นรูปแบบในการพัฒนาตามกลยุทธ์ในการพัฒนา ได้แก่ การประชุมเชิงปฏิบัติการ การมอบหมายงานให้ปฏิบัติ และการนิเทศภายใน ได้นำแบบประเมินชุดเดิมให้ครูได้ทำการประเมินตนเองหลังดำเนินการแล้ว จากนั้นนำแบบสัมภาษณ์ครูเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ ในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อสัมภาษณ์ครูหลังจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการ การมอบหมายงานให้ปฏิบัติ และสัมภาษณ์หลังการนิเทศภายในให้แก่ครู และนำแบบประเมิน ไปประเมินเพื่อประเมินตนเองเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ ในการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลเมืองปัตตานี

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development : D₂) เป็นการประเมินผล (Evaluation : E) :

การประเมินความพึงพอใจและปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
วิธีดำเนินการ

เปรียบเทียบความสามารถในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของครูและปรับปรุงรายละเอียดของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ของครู โรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลเมืองปัตตานี

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครู และเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์และแบบประเมินความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลเมืองปัตตานี

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลเมืองปัตตานี ในการวิจัยครั้งนี้พัฒนาขึ้นโดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

นำข้อมูลพื้นฐานที่ได้ศึกษาวิเคราะห์ในขั้นตอนที่ 1 มาสังเคราะห์รูปแบบและระบุเป้าหมายและผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการพัฒนารูปแบบ แล้วนำรูปแบบที่สร้างขึ้นไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) และปรับปรุงแก้ไขรายละเอียดของภาษาเกี่ยวกับหลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน สาระความรู้ และทักษะในการปฏิบัติงาน สิ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงบูรณาการทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

ผลการวิจัย

1. ผลจากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวกับนโยบายการศึกษา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) เป้าหมายการจัดการเรียนรู้ของครู ตามแนวคิด ทฤษฎี สาระสำคัญ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบและทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการ ด้วยการวิเคราะห์เอกสาร ตำรา งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ และผู้วิจัยได้ศึกษา ปัญหาส่วนใหญ่ครูขาดทักษะ

และเทคนิคการสอน โดยใช้การเรียนการสอนแบบครูอธิบายอย่างเดียว และไม่เข้าใจการเตรียมแผนการสอน จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผู้วิจัยได้ดำเนินการประชุมระดมความคิดกับครูกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ โดยมีการสอบถามและสรุปปัญหาเพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการ พบปัญหาด้านการจัดการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนไม่เหมาะสมโดยยึดครูเป็นสำคัญ ทำให้นักเรียนไม่กล้าแสดงออก ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ยังมีบางรายวิชาอยู่ในระดับไม่น่าพอใจ และนักเรียนขาดระเบียบวินัย การจัดการเรียนรู้แบบให้นักเรียนท่องจำ โดยยึดครูเป็นสำคัญ ครูยังไม่ได้นำเอาสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น คอมพิวเตอร์ ซึ่งทางด้านการประเมินผลนักเรียนของครูยังใช้ข้อสอบแบบปรนัย แบบเลือกตอบเป็นส่วนมาก ไม่ได้ประเมินตามสภาพที่แท้จริง หรือจากผลงานของนักเรียนที่ปฏิบัติในห้องเรียน จึงทำให้นักเรียนส่วนมากเบื่อหน่ายในการเรียนและไม่อยากมาโรงเรียน ทำให้คุณภาพของนักเรียนต่ำลง อีกทั้งครูยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ ไม่สามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ แบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการได้ จึงได้มีการประชุมปรึกษาร่วมกันกับครู ซึ่งที่ประชุมจึงสรุปให้มีการพัฒนาโดยใช้วิธีการจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศภายใน ให้แก่ครูในโรงเรียนเทศบาล ๕ เทศบาลเมืองปัตตานี ต่อไป

2. การออกแบบและพัฒนาเครื่องมือของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีชื่อว่า BUKAR Model นำไปดำเนินการพัฒนาครูโดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการและการนิเทศภายใน เพื่อวัดทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ปรากฏว่า มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ของรูปแบบนี้

3. การทดลองใช้รูปแบบ ได้มีการนำรูปแบบการประชุมเชิงปฏิบัติการและการนิเทศภายในไปใช้ในการดำเนินงานให้แก่ครู ครูมีความรู้ ความเข้าใจ ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการได้ ซึ่งผลการทดลองก่อนใช้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$, S.D. = 0.14) และหลังดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.17) และผลการเปรียบเทียบการทดลองก่อน - หลังการดำเนินการมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. การประเมินความพึงพอใจของของครูและนักเรียนที่มีต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.41) และเมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการจัดการจัดกิจกรรมในการเรียน ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.41) ด้านบรรยากาศในการเรียน ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.36) ด้านระยะเวลาในการเรียน ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.46) และด้านการประเมินผลในการเรียน ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.45) ตามลำดับ

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีชื่อเรียกว่า BUKAR Model มีองค์ประกอบ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สารความรู้ และทักษะในการปฏิบัติงาน สิ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และสิ่งสนับสนุน ซึ่งมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย B = Brainstorming การระดมความคิดเห็น U = Unity ความสามัคคี การร่วมมือกันของครูทุกกลุ่มสาระ K = Knowledge management การบริหารจัดการความรู้ที่มีประสิทธิภาพ A = Achievement การมุ่งผลสัมฤทธิ์ และ R = Reaction การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ผลตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีค่าระหว่าง 0.60 - 1.00 ซึ่งมีประสิทธิภาพที่สามารถนำไปทดลองจัดการเรียนรู้ได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบและตามหลักการของทฤษฎีแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการ มีการดำเนินการตามขั้นตอนของวิธีการเชิงระบบ โดยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย แผนการศึกษาแห่งชาติ ทักษะการปฏิบัติงานของครูและทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสำหรับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ครั้งนี้ ซึ่งเป็นการวิจัยและการพัฒนา (Research and Development) โดยหลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้เน้นทักษะชีวิตในปัจจุบันที่เกี่ยวกับการปฏิบัติในการดำรงชีวิตในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2561) ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 นี้เป็นยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวนความรู้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วทุกวัน ผู้เรียนที่ท่องเก่ง เรียนเก่งอย่างเดียวไม่พอ แต่ต้องเป็นผู้ใฝ่รู้ อยากเรียนรู้ของใหม่ และรู้วิธีที่จะเรียนรู้ด้วย และต้องมีทักษะการใช้ชีวิตที่ดีด้วย ดังนั้นคุณลักษณะของคนยุคใหม่จึงต้องมีทักษะศตวรรษที่ 21 รวมด้วย ได้แก่ มีการคิดอย่างมีวิจารณญาณและมีทักษะในการแก้ปัญหา ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม ทักษะความร่วมมือและการทำงานเป็นทีม ทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศและรู้เท่าทันสื่อ ทักษะด้านความเข้าใจความต่างของวัฒนธรรม ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะอาชีพและการเรียนรู้ ความมีเมตตากรุณา วินัย คุณธรรม และจริยธรรม ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผู้สอนต้องจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง สอนเกี่ยวกับกระบวนการแสวงหาความรู้ ให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่มีเครื่องมือในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เน้นการทำงานเป็นทีม มีการบูรณาการหลาย ๆ วิชาเข้าด้วยกัน ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก ผู้สนับสนุน และเป็นพี่เลี้ยง โดยใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลายเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้เต็มศักยภาพ ใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และสามารถนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ารูปแบบ

การจัดการเรียนรู้ที่ได้สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบตามหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านรูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีค่าระหว่าง 0.60 - 1.00 ซึ่งมีความสอดคล้องกัน และมีการปรับปรุงแก้ไขจนสมบูรณ์ ทำให้รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียนรู้แบบนี้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกุลิสรา จิตรชญาวนิช (2562) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่เจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และได้อธิบายถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ไว้คือ การจัดการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่างด้วยกันจึงจะสามารถทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จหรือมีประสิทธิภาพ บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย หลักสูตร จุดประสงค์ การจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล ผู้สอน และผู้เรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจूरिพร ครุรัง (2560) พบว่า 1) ครูมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองในการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อให้เกิดการบูรณาการร่วมกันในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อให้เกิดการบูรณาการร่วมกันในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เรียกว่า “PAPE Model” ประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติ การมีส่วนร่วม และการประเมินผล ซึ่งผลการประเมินมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ผลการเปรียบเทียบการทดลองก่อน – หลังการดำเนินการมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) ครูและนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ดังนั้นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นจึงมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ องค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมสอดคล้องกันทุกองค์ประกอบ สามารถนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลการจัดการเรียนของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพได้

2. จากผลการวิจัย พบว่า การเปรียบเทียบความสามารถในการประเมินทักษะของครูที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการ ก่อนดำเนินการจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการ การมอบหมายงานให้ปฏิบัติ และการนิเทศภายใน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยทักษะในการสร้างความรู้หลังดำเนินการสูงกว่า ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากจากเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ครูได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่มซึ่งมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันเรียนรู้กับเพื่อน ๆ มีการวิเคราะห์งาน วางแผนการทำงาน ปฏิบัติงาน และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น รวมทั้งสังเกตและสรุปความรู้ที่เกิดจากการได้ปฏิบัติ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งการเรียนรู้อยู่ด้วยรูปแบบดังกล่าว เป็นวิธีการเรียนที่เป็นรูปแบบใหม่ที่นักเรียนซึ่งต้องเป็นผู้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ที่สามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงต่อไปได้ สำหรับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการ มีกระบวนการจัดการเรียนรู้แตกต่างจาก

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบปกติทั่วไป ในขั้นตอนเกี่ยวกับขั้นปฏิบัติซึ่งฝึกทักษะในการปฏิบัติงานด้วยตนเอง ขั้นสะท้อนความรู้เป็นการค้นพบวิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเอง และขั้นสร้างความรู้เป็นขั้นที่นำสิ่งที่ค้นพบนำมาปฏิบัติงานใหม่อีกครั้ง จึงทำให้นักเรียนสามารถสร้างความรู้ได้ดีกว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบปกติ นอกจากนี้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการ ทำให้ครูได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อน ทำให้ครูเกิดการเรียนรู้ที่สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติเรื่องอื่น ๆ ได้ และเมื่อนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบนี้ไปเปรียบเทียบกับก่อนดำเนินการจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการ การมอบหมายงานให้ปฏิบัติ และการนิเทศภายใน พบว่า ความสามารถและทักษะในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้สูงกว่าก่อนดำเนินการ จึงทำให้แน่ใจได้ว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้กับกลุ่มผู้เรียนใดก็ได้ และสามารถพัฒนาความสามารถในการสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้ แตกต่างจากวิธีการเรียนแบบเดิมที่ใช้การเรียนแบบท่องจำ สาธิตและเลียนแบบ ทำให้นักเรียนไม่สามารถนำไปประยุกต์ในสถานการณ์จริงได้ ซึ่งสอดคล้องกับทศนา แซมณี (2562) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเป็นการนำเนื้อหาสาระที่มีความเกี่ยวข้องกันมาสัมพันธ์ให้เป็นเรื่องเดียวกัน และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในลักษณะที่เป็นองค์รวม และสามารถนำความรู้ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และชนาธิป พรกุล (2561) ได้ให้คำนิยามของการบูรณาการว่าเป็นการเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน การจัดการเรียนรู้ให้เป็นเรื่องเดียวกับวิถีชีวิต และสอดคล้องกับกุลิสรา จิตรชญาวนิช (2562) การจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นคน ที่รู้จักการคิดวิเคราะห์ มองเห็นความสัมพันธ์ ระหว่างวิชาที่เรียนและโลกแห่งความเป็นจริง จึงทำให้ต้องมีการนำการบูรณาการเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเหตุผลที่ต้องการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการนั้นสามารถสรุปได้ดังนี้ 1) ศาสตร์ทุกศาสตร์ไม่อาจแยกจากกันโดยเด็ดขาดได้ เช่นเดียวกับวิถีชีวิตของคนที่ต้องดำรงอยู่อย่างประสานกลมกลืนเป็นองค์รวม การจัดให้เด็กได้ฝึกทักษะและเรียนรู้เนื้อหาต่าง ๆ อย่างเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน จะทำให้การเรียนรู้มีความหมายสอดคล้องกับชีวิตจริง 2) การจัดการเรียนรู้อย่างบูรณาการ จะช่วยลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชา ลดเวลาการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นการแบ่งเบาภาระในการสอนของครู 3) การเรียนแบบบูรณาการทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ความคิด ประสบการณ์ความสามารถ และทักษะด้านต่าง ๆ อย่างหลากหลาย ก่อให้เกิดการเรียนรู้ทักษะกระบวนการและเนื้อหาสาระไปพร้อม ๆ กัน 4) ไม่มีหลักสูตรวิชาใด เพียงวิชาเดียวที่สำเร็จรูป และสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาทุกอย่างที่ เกิดขึ้นในชีวิตจริงได้ 5) การเรียนการสอนแบบบูรณาการตอบสนองความสามารถของผู้เรียนซึ่งมีหลายด้าน 6) การขยายตัวของความรู้ในปัจจุบัน ขยายตัวไปอย่างรวดเร็วมาก มีเรื่องใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นมากมาย จึงจำเป็นต้องเลือกสาระที่สำคัญและจำเป็นให้ผู้เรียนในเวลาที่มีเท่าเดิม 7) ช่วยให้เกิดความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างความคิดรวบยอดในศาสตร์ต่าง ๆ เนื้อหาและกระบวนการ การที่เรียนในวิชาหนึ่งอาจช่วยให้เกิดความเข้าใจวิชาอื่นดีขึ้นได้ และ

สอดคล้องกับแนวคิดของ จิรชพรรณ ชาญช่วง (2563) ที่กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการสาระการเรียนรู้ผ่านการผสมผสานเนื้อหาสาระภายในสาขาวิชาหรือระหว่างสาขาวิชาว่าช่วยพัฒนาการคิดเชื่อมโยง การคิดวิเคราะห์ การใช้เหตุผลและการคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของกัลยา จันทรพรหมณ์ (2562) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามแนวการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งพบว่าผลการประเมินหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตรตรา วรณมณ (2562) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกับข้อมูลในท้องถิ่นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.5

3. จากผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจของครูและนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาพรวมพบว่า ครูและนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อแยกเป็นรายข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมในการเรียน ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนด้วยรูปแบบนี้มุ่งเน้นให้ทุกคนได้มีโอกาสในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเต็มกำลังความสามารถของผู้เรียน มุ่งเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นการฝึกปฏิบัติ การทำงานกลุ่ม การกล้าแสดงออก การพูดนำเสนอ การเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมถึงการสร้างองค์ความรู้ใหม่ จึงทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด รวมทั้งจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของผู้สอนที่สามารถทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตลอดเวลา มีความรับผิดชอบต่อการเรียน คิดริเริ่มสิ่งแปลกใหม่ สามารถสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นผู้ช่วยเหลือแนะนำ ให้ข้อเพิ่มเติมในสิ่งที่ เป็นความรู้ที่นักเรียนยังไม่เข้าใจ รวมทั้งระยะเวลายืดหยุ่นตามความเหมาะสม ทำให้นักเรียนเกิดความรูสึกไม่ตึงเครียดในการเรียนมากนัก ซึ่งสอดคล้องกับณัชชา ศรีเศรษฐา (2561 : 13) กล่าวว่า ความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้นอยู่ที่การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพด้วยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนมีโอกาสลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ครูเป็นผู้คอยชี้แนะให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองในด้านการคิด การปฏิบัติ และการตัดสินใจจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การฝึกทักษะและกระบวนการคิด โดยการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้สังเกตรวบรวม วิเคราะห์ สรุป เชื่อมโยงข้อมูลได้ การฝึกปฏิบัติ การสร้างองค์ความรู้ การได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การเป็นผู้สร้างเสริมบรรยากาศที่อบอุ่นเป็นมิตรและการอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และสอดคล้องกับธัญลักษณ์ ประทุมสินธ์ (2561 : 27) กล่าวถึงความสำคัญของการส่งเสริมการจัดการ

เรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญว่า การจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้เรียนรู้โดยพยายามจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ ได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล สื่อและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่น ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกแห่งสามารถจัดแผนการเรียนรู้และพัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการเนื้อหาวิชาต่าง ๆ มาเพิ่มประสิทธิภาพ การนำไปประกอบอาชีพตามต้องการเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาวิชาชีพแบบองค์รวม มีความสามารถทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการต่าง ๆ ทักษะในการประกอบอาชีพได้ครบวงจรในแต่ละชั้นปี รวมทั้งมีคุณธรรมจริยธรรม และดังที่ คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ (2543 อ้างถึงใน ภาณุพงศ์ โสโนโชติ, 2562 : 21) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญว่า เป็นการจัดการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่โดยผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเอง กระบวนการเรียนรู้จึงเป็นกระบวนการพัฒนาคนทั้งในลักษณะรายบุคคลและกลุ่ม ซึ่งการเรียนรู้เป็นรากฐานความเจริญของชีวิต การมองกระบวนการเรียนรู้จึงต้องให้เห็นความเปลี่ยนแปลงของชีวิตที่มีความสุข สร้างสรรค์ มีภูมิทัศน์ทางความเชื่อมโยงทั้งปวง นำไปบูรณาการใช้ในชีวิตประจำวันและมีคุณสมบัติตรงกับเป้าหมายของการจัดการศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข สอดคล้องกับงานวิจัยของลัดดา ธนะภูมิชัย และ สมปัด ตัญตรีรัตน์ (2564 : 110) พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยหน่วยบูรณาการ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้มีคะแนนผลการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มีการจัดการเรียนรู้แบบองค์รวม ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม ตอบสนองความสามารถในหลาย ๆ ด้านของผู้เรียน ช่วยสร้างความรู้ ทักษะ เจตคติผู้เรียน ได้สร้างความรู้ด้วยตนเอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของบุหงา คงราช (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสำหรับสถานศึกษา โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับ งานวิจัยของไพรวรรณ ดอนกระสินธุ์ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมการเสริมสร้างสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ผลการวิจัยพบว่าสภาพที่พึงประสงค์ในการเสริมสร้างสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่า สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและสอดคล้องกับณัชชา สอนสมฤทธิ์ (2563 : บทคัดย่อ) ครูสามารถจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ สถานศึกษามีผลการทดสอบระดับชาติสูงกว่าระดับประเทศเกือบทุกสาระการเรียนรู้ทุกระดับชั้น และปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลให้การพัฒนารบรลูผล คือ ความร่วมมือ ความมุ่งมั่น และความตั้งใจจริงของกลุ่มเป้าหมาย และอาศัยกระบวนการและวิธีการพัฒนาที่หลากหลาย ผลการพัฒนาสามารถพัฒนาครูให้สามารถจัดการเรียนรู้

แบบบูรณาการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยออกแบบและนำวิธีการสอนที่หลากหลายมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ข้อเสนอเชิงนโยบาย

1) ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดเป็นนโยบาย สนับสนุนและส่งเสริมในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอนทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างยั่งยืน

2) ผู้บริหารควรมีการวางแผนเพื่อพัฒนาบุคลากรในเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง มีแผนการติดตามและประเมินผลและนำผลการประเมินมาวิเคราะห์ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขอย่างเป็นระบบ

3) ผู้บริหารควรจัดกิจกรรมการจัดนิทรรศการของครูในแต่ละปีการศึกษา เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ครูได้มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการในหลากหลายกิจกรรมมากขึ้น และทำให้ครูได้เกิดความคิดที่หลากหลายในการจัดทำแผนการสอนแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอเชิงนำไปใช้

1) จากผลการวิจัย พบว่า ความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือของครูที่จัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทั้งที่พัฒนาขึ้นกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ปกติ ซึ่งแสดงว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้วิชาที่พัฒนาทักษะในการปฏิบัติงานมากกว่าความรู้ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ดังนั้นการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ ผู้สอนควรพิจารณารายวิชาที่สามารถบูรณาการเข้าด้วยกันเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากยิ่งขึ้น

2) จากผลการวิจัย พบว่า ผลการประเมินทักษะการปฏิบัติงานของครูและนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบร่วมมือกันเชิงบูรณาการของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบการปฏิบัติงานแสดงให้เห็นว่ารูปแบบนี้สามารถพัฒนาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ได้ ดังนั้นสถานศึกษาควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้เพื่อการฝึกให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงาน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3) จากผลการวิจัย พบว่า หลังจากการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะในการปฏิบัติงาน ครูมีทักษะสูงขึ้น ดังนั้นเมื่อนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ ควรกระตุ้น ส่งเสริมและชี้แนะ

กระบวนการในการวางแผนงานให้กับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถวางแผนงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และควรจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการให้แก่ครูทุกภาคเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรวิจัยการพัฒนาครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้สื่อโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเชิงบูรณาการในสาระวิชาต่าง ๆ เพื่อสนองต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการได้

2) ควรมีการวิจัยปฏิบัติการที่ดีในการร่วมมือกันเชิงบูรณาการและเปรียบเทียบในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อบูรณาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จนถึง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562. กระทรวงศึกษาธิการ.
- กัลยา จันทร์พรหมณ์. (2562). การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)ตามแนวการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กุลิสรา จิตรชญาวนิช. (2562). การจัดการเรียนรู้. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตรตรา วรณมณ. (2562). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ที่จัดการเรียนรู้โดยบูรณาการกับ ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวังหินวิทยาคม. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- จิรขพรรณ ชาญช่าง. (2563). การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง: การเรียนรู้สู่การปฏิบัติจริง. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จรีพร คุริรัง. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้เกิด การบูรณาการร่วมกันในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในโรงเรียนเทศบาลวัดสระทอง จังหวัด ร้อยเอ็ด. https://www.krubannok.com/board_view.php?b_id=155358.
- ชนาธิป พรกุล. (2561). กระบวนการสร้างความรู้ของครู กรณีการสอนบูรณาการ. โรงพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัชชา ศรีเศรษฐา. (2561). การศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ณัชชา สอนสมฤทธิ. (2563). กระบวนการพัฒนาศักยภาพครูในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม. คุรุสภาวิทยาจารย์.

- ทีศนา แคมมณี. (2562). *ศาสตร์การสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 23). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญลักษณ์ ประทุมสินธุ์. (2561). *การบริหารการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10). สุวีริยาสาส์น.
- บุหงา คงราช. (2560). *แนวทางพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประวีต เอราวรรณ. (2545). *การวิจัยปฏิบัติการ*. ดอกหญ้าวิชาการ.
- ไพรวรรณ ดอนกระสินธุ์. (2561). *การพัฒนาโปรแกรมการเสริมสร้างสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ภานุพงศ์ โสโนโชติ. (2562). *การพัฒนาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสำหรับโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- ลัดดา ณะภูมิชัย และสมปัด ตัญตริย์รัตน์. (2564). *ผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยหน่วยบูรณาการ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้*. วารสารศึกษาศาสตร์. 8(1), 110 - 117.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2542). *แพ้มะสมงาน*. ทีพี พรินท์.
- สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ. (2560). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560*. สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561). *สภาวะการศึกษาไทยปี 2559/2560 แนวทางการปฏิรูปการศึกษาไทยเพื่อก้าวสู่ยุค Thailand 4.0*. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. (1970). Determining sample sizes for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30 : 607 – 610.